

Mit látunk harmincnégy fokos hőségben a pesti utcán?

Képek és emberek

Látunk úriembereket ingujjban, úriasszonyokat harisnyátlan lábbal, magas sarkú cipőben, gyerekeket fürdőruhában, sőt fürdőruha nélkül is, úgyszólván teljesen pucéran, két nagyocska lányt lenge pongyolában, négy édes parasztlányt összefogózva. Négyükön legalább harminchat szoknya. Piros és sárga, kék és zöld, fehér és rózsaszín. Kacagnak a rekkenő hőségben, nekik nincs melegük. Látunk egy fiatalembert, aki nedves úszóruháját rakja fejére, egy másikat, aki kezében jókora darab jeget visz, azzal hűti arcát, fejét, látunk gépkocsist nyitott szájjal aludni állomáson, a hőségtől szédelő, magában beszélő öregurat s egy padon ülve félrebillent fejű, vörösre sült képű, zokogó asszonyt, talpig gyászruhában, hosszú gyászfátyollal a fején.

•

Éjjel tizenkét órakor, amikor egy fiatal lány egy fiatalember kíséretében becsöngetett egy kapun, s a házfelügyelő, miután kinyitotta a kaput s beengedte a lányt, még ott, a félig nyitott kapuban két hatalmas pofont kent le szegénykének. Az apja volt. Roppant szigorú apa.

•

Láttunk az egyik közkertben egy nőt, aki a nagy hőség elől csaknem egész nap ott ült egy árnyas padon, de nem egyedül. Kivitte magával kalickájában tengelicéjét, maga mellé tette a padra, s ott hűsöltek estig mind a ketten. Lakása nyilván tűrhetetlenül forró lehetett, a madárkát nem akarta otthon hagyni, hát elvitte magával. Egész nap el is szórakoztak egymással. Hiába, az ember nem arra született, hogy egyedül legyen. Ha másra nem, legalább egy árva madárkára szüksége van.

•

Láttunk egy húszéves fiatalembert az utcán, akinek a hollófekete hajában több volt már az ősz szál, mint a fekete. Szomorú látvány, de 1934-ben nem is olyan rendkívüli. Ha a háborúban eltöltött esztendőket duplán számítanak, a háború utáni húsz év legalább háromszorosan számít. Nem lehet csodálkozni azon, ha megőszül.

•

Künn az új Lipótvárosban jártunk, s egyszerre szokatlan és kedves meglepetésben volt részünk. A Rakovszky sétatéren a zöld gyepről a zsenge bokrok között vízzel telt jókora medencére bukkantunk, s abban – akárcsak Párizsban – apró gyerekek lubickoltak boldogan, gondtalanul. A környező bérkaszárnyák itthon nyaraló gyermekei. Még néhány ilyen vízmedence, s Budapest valóban európai fürdővárossá válik.

1934. július 24., kedd, 8. old.

Pesti utca

Közeledik Szent István napja. Ha nem néznők a naptárt, akkor is megállapíthatnók. A vidékiek betakarították a gabonát, s most egyre többen jönnek föl a fővárosba kicsit körülnézni, rokonokat látogatni, szó-